

serne så korrekte som muligt. Det er reglerne i forvaltningsloven, i persondataloven, offentlighedslø, regler om erstatning osv. Og når man så taler om lovovertrædelser, er det, som om forslagsstillerne ikke er klar over, at der jo er særlig skærpende straffebestemmelser for offentligt ansatte.

Men hvis man har nogle konkrete ideer til forbedring af, hvordan beslutninger bliver mere korrekte, så synes jeg, at man skal komme med dem i udvalget. For det er dog nummer et, at afgørelserne er så korrekte som muligt, og hvis der ikke bliver begået fejl, så er der heller ikke grund til at tale om bod. Så jeg vil godt opfordre forslagsstillerne til at komme med konkrete ideer.

Kl. 14.35

Så vil jeg sige om resten, at det jo er et meget firkantet forslag. En offentligt ansat glemmer en partshøring, som ikke har nogen betydning for sagen, og straks kan der inkasseres 5.000 kr. I sig selv er det jo et vældigt bureaukrati, man dér opbygger. Men all right, det kan man selvfølgelig komme over, specielt ved at andre sager må ligge i endnu længere tid. Det går jeg selvfølgelig ud fra at man har taget højde for.

Men dette at tænke sig, at der skulle udløses en bod, hver gang der blev begået en formel fejl. Det ser vi som en meget, meget stor ændring af hele den offentlige forvaltnings arbejde. Og vi synes egentlig, det er lidt ærgerligt, at forslaget er så firkantet, for diskussionen om balancen mellem stat og borger er for Venstre et grundspørgsmål, et kernespørgsmål. Og det besvares så med så overfladisk et beslutningsforslag, som ikke giver noget beslutningsgrundlag. Det er egentlig ærgerligt.

Så også når det drejer sig om bod, mangler vi, at man havde beskrevet nogle af de kerneområder, hvor man havde tænkt sig, det var opportunt, og hvordan man havde tænkt sig det, hvilke konsekvenser det ville få, hvilket bureaukrati det ville opbygge, hvordan man skulle afgøre bevisspørgsmål, om der opstår inhabilitet for myndigheden, så man skal have nogle andre til at behandle disse sager osv. osv.

Fru Line Barfod kender dem jo alle sammen, de spørgsmål, der kan stilles, og det er lidt skuffende, at de ikke er med i forslaget. Der er kort sagt ikke et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag, og ideen er for firkantet og alt for unuanceret beskrevet. Så allerede af den grund kan vi ikke medvirke til forslaget, som det ligger.

Så vil jeg sige om den diskussion om noget for noget, der har været – og det skal altså ikke staves med »åd«, så er vi ovre i teologien, men altså noget for noget – at der vil jeg godt henvise til og bede fru Line Barfod og andre slå op på Finansministeriets hjemmeside, for der vil jeg lige læse op fra den arbejdsgruppe, som justitsministeren omtalte, som finansministeren har nedsat, som nemlig skriver:

Arbejdsgruppen skal vurdere, i hvilket omfang noget for noget-princippet kan gælde begge veje, og begrunde det i de tilfælde, hvor det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at indføre en lignende ordning, hvis det er det offentlige, der ikke lever op til sine forpligtelser.

Det er jo en mere generel afsøgning af, hvordan vi når det, som jeg hører fru Line Barfod efterlyse.

Man kan også se i Jyllands-Posten den 25. februar, det var forleden dag, at indenrigsminister Lars Løkke Rasmussen er inde på, at kommunerne skal have en sanktion, når de træffer urigtige afgørelser.

Så det er altså forkert at give et billede af, at regeringen ikke er i gang med disse ting. Men vi er mere åbne, og jeg går ud fra, at fru Line Barfod er indforstået med, at det arbejde, som regeringen er i færd med, så indgår i arbejdet i fru Line Barfods beslutningsforslag.

(Kort bemærkning):

Line Barfod (EL):

Fru Birthe Rønn Hornbech efterlyste, hvordan vi kan få mere korrekte afgørelser. Det har Folketinget jo fastsat en række redskaber til omkring partshøring, klagevejledning osv. Det er jo netop nogle regler, der skal sikre, at vi kan få mere korrekte afgørelser, at der f.eks. i børnesager skal udarbejdes handleplaner, at man skal tale med børnene osv.

Vores problem er bare, at kommunerne ikke gør det. Vi ser gang på gang sager, hvor kommunerne ikke har overholdt disse regler, der skulle sikre, at vi får en korrekt afgørelse.

Jeg har både som advokat, og når jeg har snakket med diverse organisationer osv., gang på gang mødt den kæmpe frustration, der er, fordi borgerne bliver straffet, bare de gør den mindste fejl, mens myndighederne kan begå den ene fejl efter den anden, uden at det har nogen konsekvenser overhovedet.

Det her er, kan man måske sige, et lidt desperat forsøg på at sige, at myndighederne altså skal tvinges til at begynde at overholde de lov-